

Bilag 1.**International konvention om indførelse af visse ensartede regler om
immunitet for statsskibe.****Art. 1.**

Søgående skibe, der tilhører stater eller benyttes af dem, ladninger, der tilhører stater, ladninger og passagerer, der befordres af statsskibe, såvel som de stater, der er ejere af skibene eller som benytter dem, eller som er ejere af ladningerne, er i henseende til fordringer, der angår benyttelsen af skibene eller befordringen af ladningerne, underkastet de samme regler om ansvar og de samme forpligtelser, som gælder for private skibe, ladninger og rederivirksomheder.

Art. 2.

For så vidt angår dette ansvar og disse forpligtelser er reglerne om domstolenes kompetence, om hvilke krav der kan gøres gældende for dem, og om rettergangsmåden de samme som for handelsskibe, der tilhører private ejere, og for private ladninger og deres ejere.

Art. 3.

§ 1. Bestemmelserne i de to foregående artikler er ikke anvendelige på krigsskibe, på statsyachter, opsynsskibe, hospitalsskibe, hjælpeskibe, provianteringsskibe og andre skibe, der tilhører eller benyttes af en stat, og som i det øjeblik, da fordringen opstår, udelukkende anvendes i ikke-kommerciel statstjeneste, og disse skibe skal ikke være genstand for arrest, beslag eller nogen anden retlig tilbageholdelse og heller ikke for nogen retsforfølgning »in rem.«

De interesserede har dog ret til at fremføre deres fordringer for de kompetente domstole i den stat, der ejer eller benytter skibet, uden at denne stat kan gøre brug af sin immunitet, for så vidt angår:

1. Krav på erstatning i anledning af sammenstød eller andre søulykker;
2. Krav på godtgørelse for assistance og bjærgning og på havaribidrag;
3. Krav, der grunder sig på reparation, levering af fornødenheder og andre kontrakter vedrørende skibet.

§ 2. De samme regler anvendes på ladninger, der tilhører en stat og befordres på sådanne skibe, som ovenfor nævnt.

§ 3. Ladninger, der tilhører en stat og befordres på handelsskibe i et ikke-kommercielt statsøjemed, skal ikke være genstand for arrest, beslag eller nogen anden retlig tilbageholdelse og heller ikke for nogen retsforfølgning »in rem«.

Krav på erstatning i anledning af sammenstød og søulykke, krav på godtgørelse for assistance og bjærgning og på havaribidrag, såvel som krav, der grunder sig på kontrakter vedrørende disse ladninger skal dog kunne indtales ved den domstol, der har kompetence i kraft af art. 2.

Art. 4.

Staterne kan påberåbe sig samme forsvarsmidler, forældelsesindsigelser og ansvarsbegrænsning som private skibe og deres ejere.